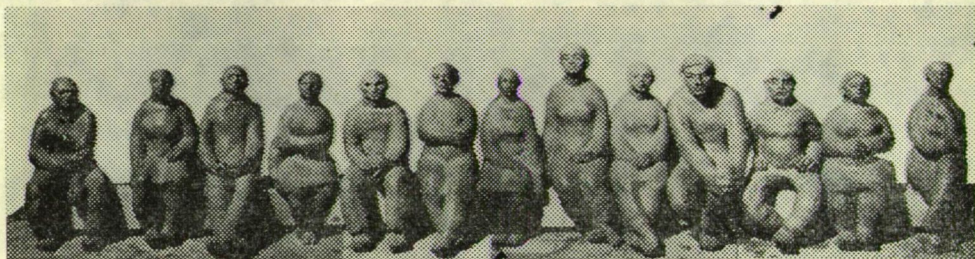

ről. Summázva kapjuk Kassai tájképfestő erőnyeit. A sárgáknak, okkereknek, barnáknak visszafogott, egységes színvilága, a lényeges tájképi elemek (néhány ősi faház, nyitott pajta, hegyvonulatok tömbjei, egy-két fa) kiválasztása, a belső rendezettség, a nagyvonalú esztétizálás, a szigorú harmónia (az ég három parányi kék foltja és a kép közepén elhelyezett házfal dekoratív kék négyszöge!) egyszerre jellemzik egész művészetét.

HARMINCÉVESEK SZOBORSOROZATA

Beregszászban egy másik autodidakta művésszel, az elsősorban szobrászként ismert és elismert alkotóval, *Horváth Annával* találkoztam. Az egykori téglagyári munkásnő nemcsak szobrász, de elismert festő, rajzoló, érmész, díszlettervező, keramikus, könyvillusztrátor, sőt publicista is.

A beregszászi régi ház könyvektől és szobroktól zsúfolt szobájában egymást érik a művek, a szobor-embekek. Emberek, hiszen Horváth Anna művészetének meghatározó alapmotívuma, elsődleges témája az ember. Klasszikus szépségű nőalakok, fejkendős parasztasszony-arcmások, a kispolgáriságot kipellengérező karikatúraszobrok, emlékműtervek, s a legújabb kísérletek: a harmincévesek sorozata.

HORVÁTH ANNA: HARMINCÉVESEK

„Ennek a korosztálynak plasztikai megfogalmazása izgat jelenleg. A harmincévesekkel meglehetősen mostohán bánnak a szobrászok. A fiatalok harsányságát, üdeségét, líráját, erejét és az öregek megtörtségét, fáradtságát, keménységét sokszor és sokan megfogalmazták már a szobrászat eszközeivel. A harmincévesekről, a »félkész árukról«, a fiatalokat és időseket hídként összekötő nemzedékről, a »már nem és még nem« korosztályról, a kialakulatlan tömegről nem is egyszerű dolog szobrásznyelven beszélni. Egyének ők, emberek a nagy tömegben anélkül, hogy karakterek, kialakult személyiségek lennének. Elhagyták a kilövőállomást, de még nem valósíthatták meg lehetőségeiket, még nem bizonyíthattak. Lehet belőlük tudós vagy vajúró, úrhajós vagy kolhozista, becsületes ember vagy szélhámos. Ezeknek a gondolatoknak jegyében fogott ez a tizenhárom részből álló sorozat.”

Horváth Anna leggyakrabban agyaggal dolgozik. Ezt a képlékeny, mégis szigorú törvényű anyagot használja. Mint mondja, ez amolyan téglagyári nosztalgia. Most éppen az agyagról mint szobrászi anyagról készül tanulmányt írni.

FESTMÉNY, FALIKÉP, ÜVEGSZOBOR

Talán Medveczkyéknél éreztem magam legotthonosabban. Jártam a művész házaspár lakótelepi otthonában és az Alapnál levő műtermükben. Beszélgettünk művészetről és gyermeknevelésről, emberi élményekről és holnapi feladatokról. Néztünk festményeket, vitatkoztunk, ittunk erős kávét és még erősebb vodkát, s ismét voltak közös ismerősök: Fülöp Erzsébet, a vásárhelyi festő-barátnő, Németh József, a nagybecsült művész, Fábri Judit, a volt tanítvány, aki jelenleg a vásárhelyi porcelángyár tervezőkeramikusa.